

отличава отъ нашѣ-тѣ. Нѣ вѣрно е това, чи порода-та на питомны-тѣ котки е произлѣла отъразличны страны и дивы котешки породы.

Въ Ангорѣхъ питома-та котка има дългѣхъ, къту копринкѣхъ, вълнѣхъ, а пакъ въ Китаѣхъ — има дълги обиснати, къту на палашъ, уши.

Питомны-тѣ котки на рѣстъ и ликъ приличѣтъ една на другѣхъ и не ся раздѣлятъ на толкова много породы, както куче-то. Котки-тѣ по цвѣтъ-тѣ бывѣтъ: сивы, бѣли, черны, желты и пѣстры.

По ликъ-тѣ и живѣніе-то си, котка-та прилича на тигра, само чи тя е много по малка отъ него. Цѣль день тя ся присвива и грѣе по тухли-тѣ на топли-тѣ собы: нѣ щомъ вечеръ мръкне, тя тутакси ся съживява и утива да търси ловъ. Очи-тѣ ѳ пощемъ сѣхъ страшны и кикерести. Въ тъмно тя ясно гледа, даже и тогава, когато за насъ е сичко скрито въ чернѣ-тѣхъ сѣнкѣхъ. Нѣ за то пакъ денемъ, на свѣтло-то слѣнце, тя слабо вижда. Чилѣчи-то въ очи-тѣ ѳ, що свѣти ношѣ, денѣ едвамъ ся мѣждѣе.

Уши-тѣ на коткѣ-тѣхъ сѣхъ тѣхъ чувствительны, както и очи тѣ ѳ. Тя чува и осѣща отъ далечъ скърцаніе-то на мышки-тѣ и най леко-то пърпаніе по клончета-та на птици-тѣ. Крака-та ѳ сѣхъ подпухнаты и мѣки, и кога върви не ся чува. Тя незамѣтно ся крые до дупкѣ-тѣхъ на мышки-тѣ и чака да излѣзе мышка-та и да отбѣгне на далечъ отъ дупкѣ-тѣхъ си. Тогава тя ся спуща и улавя неосторожно-то.